

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

Contemplarea lui Dumnezeu în creație

Omul plin de Duhul Sfânt Îl poate contempla pe Dumnezeu în creație, pe când omul pătimas nu e în stare să descopere rațiunile adânci și duhovnicești ale lucrurilor. El vede doar utilitatea trupească a acestora. Rațional, omul pătimas, se străduiește să-și justifice punctul de vedere cu argumente de interes obștesc sau motivându-l ca o necesitate biologică. Omul curățit de patimi, plin de Duh Sfânt, ajuns în faza iluminării vede, pe lângă rostul utilitar al lucrurilor, menirea lor de a exercita puterile noastre sufletești în urcușul spre Dumnezeu.

Pentru omul duhovnicesc natura este o carte deschisă care grăiește despre Dumnezeu. Înainte de a-L contempla pe Dumnezeu față către față, omul îl descoperă, îl contemplă în natură. Lucrurile ascund în ele rațiuni divine. Cel ce le descoperă urcă pe firul lor la cunoașterea lui Dumnezeu. Lumea este deci un pedagog înspre Hristos.

În Sfânta Scriptură acest lucru este exprimat magistral. Dăm câteva exemple. Dreptul Iov spune lucrul următor: *“Dar ia întreabă dobitoacele și te vor învăța, și păsările cerului, și te vor lămuri; sau vorbește cu pământul, și-ți va da învățătură și peștii mării îți vor istorisi cu de-amănuntul. Cine nu cunoaște din toate acestea că mâna Domnului a făcut aceste lucruri?”*

Sau Proorocul David, în psalmul 18, înalță un imn de laudă Creatorului, plecând de la lucrarea mâinilor Sale: *“Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor lui o vestește tăria. Ziua zilei spune cuvânt și noaptea nopții vestește știință. Nu sunt graiuri, nici cuvinte, ale căror glasuri să nu se audă. În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginea lumii cuvintele lor. În soare și-a pus locașul său; el este ca un mire ce iese din cămara sa. Bucura-se-va ca un uriaș, care aleargă drumul său. De la marginea cerului ieșirea lui, și oprirea lui până la marginea cerului; și nu este cine să se ascundă de căldura lui”*.

Și Înțeleptul Solomon merge pe aceeași linie: *“Deșerti sunt din fire toți oamenii care nu cunosc pe Dumnezeu și care n-au știut, plecând de la bunătățile văzute, să vadă pe Cel ce este, nici din cercetarea lucrurilor Sale să înțeleagă pe meșter”*.

În Epistola către Romani, Sfântul Apostol Pavel încearcă să le argumenteze celor ce n-au credința cea adevărată că, totuși, Dumnezeu în virtutea revelației naturale, în virtutea legii morale naturale, îi va chema la judecată pentru binele său răul pe care l-au făcut. Nimeni nu va putea spune că n-a crezut în Dumnezeu pentru că Dumnezeu nu i s-a arătat față către față. Pentru că, în cartea naturii, oricine îl poate citi pe Dumnezeu.